

De Grondkleur bij de Kleurkanaries in Nederland en Internationaal

Als speciaalclub NKC volgen wij deze ontwikkelingen op de voet, welke kant gaat het op? Als jullie 'Onze Vogels' volgen heeft een ieder kunnen zien dat er regelmatig allerlei artikelen zijn verschenen over de grondkleur. De keurmeesters zijn uitgebreid voorgelicht en de liefhebbers kunnen hun kennis verzamelen bij afdelingen die presentaties geven en/of

bij de speciaalclub. Ik ga dan ook in deze speciale bijlage geen verhandeling geven hoe de grondkleur van een zwarte, bruine, agaat en/of isabel eruit moet zien. Dat is immers in woorden niet uit te leggen, daar heb je beelden en vogels bij nodig. Daarnaast staat in de standaardisen voor de kleurkanaries van de NBvV dit omschreven, maar dan nog zien wij niet allemaal hetzelfde, de uitleg en de interpretatie is vaak heel verschillend.

De Kijkrichting

Vier jaar geleden heeft de NKC meegewerkt aan de standaardisen en het vraagprogramma voor de kleurkanaries. Wij waren toen van mening dat de vraag het aanbod moet bepalen. Willen de fokkers de grondkleur fokken in hun vogels die al jaren lang fier overeind staat in Nederland, zet deze dan op het vraagprogramma. Zijn er fokkers die dat anders zien en een andere tint wensen door de infok van allerlei mutaties zet deze dan ook op het vraagprogramma. De vraag bepaalt! Op deze wijze zijn o.a. de kleurkanaries met de azul factor verschenen op het vraagprogramma en in de standaardisen. Is dat de gewenste richting? Dat bepaalt m.i. de fokker. Ik vergelijk tijdens presentaties dit vaak met het gegeven wanneer mijn vrouw weer eens het huis wit wil verven. Ik kom altijd thuis met de verkeerde kleur wit. Ik kom dan thuis met Nairobi Wit, maar zij had toch liever Azuur Wit of Egyptisch Wit. Intussen ben ik er wel achter dat over de grondkleur van onze woonkamer niet valt te twisten. Maar m.i. ligt dit bij de kleurkanaries toch iets anders.

Hoe Anders

Wij moeten ons realiseren dat de kleurkanariefok een continue proces is van bewegen en ontwikkelen. Dat gaat sneller dan wij denken en wij wennen daar ook snel aan. Wanneer je naar een dia of foto van 10 jaar geleden kijkt van een kleurkanarie in een bepaalde kleurslag en deze vergelijk met een vogel in dezelfde kleurslag anno 2014 is dat een hemelsbreed verschil. 10 jaar geleden vonden wij die vogel mooi en perfect, nu geven wij er niets meer voor, de evolutie is niet te stoppen. De afgelopen jaren zijn er zoveel mutaties bij gekomen en die vinden wij allemaal terug in de grondkleur van de vogels. Natuurlijk zullen er fokkers zijn die zeggen 'Daar doe ik niet aan mee'. Ik fok mijn vogels fok zuiver en misschien kan dat ook wel, maar omdat de standaarden veranderen wordt dit steeds moeilijker. De grondkleur van een klassieke zwarte is echt veranderd door de hoeveelheid melanine die er in is gebracht en dat heeft zijn revenuen op alle vogels. Dan noem ik slechts 1 verandering in de standaard. Recentelijk zag ik op Facebook bij een goede collega keurmeester een nestje rood bruinen, daar lag 1 jaspis bij met een schitterende andere tint. Ik sprak hem aan als Rembrandt zo mooi vond ik het.

De moraal van dit verhaal is eigenlijk, dat wij niet kunnen spreken van 1 grondkleur. Bijvoorbeeld bij een zwart geel intensief; naast een maximaal melanine mooi in banen, ook in de flanken en een zuivere lipochroom kleur geel de ideale mix is voor de juiste grondkleur? Dan moet de verschijningsvorm, de juiste intensiviteit ook nog zijn volledige werking doen. Maar er zullen ook fokkers zijn die ze liever split maken voor Kobalt of Azul, zij zijn van mening dat die vogels dan nog beter en mooier worden.

De oplossing

Die heb ik niet, wij zien nu dat internationaal vanuit de Zuid Europese Landen een tendens ontstaat om de lichtere vogels te vragen. Die kunnen mooi zijn, maar voldoen niet aan onze standardeisen. Moeten wij in Nederland dan toch weer speciale fokkooien gaan neer zetten voor COM vogels en vogels voor de Nederlandse wedstrijden. M.i. niet verstandig, zet ze gewoon allemaal op het vraagprogramma i.i.g. in Nederland.

Communicatie

Daar ontbreekt het nogal eens aan, precies als bij voetbal zitten er 50.000 scheidsrechters op de tribune en een ieder ziet het anders. Wij als speciaalclub kleurkanaries proberen dit te stroomlijnen, maar zijn soms ook een roepende in de woestijn. Recentelijk op onze Landelijke Dag hebben wij het fenomeen 'Grondkleur' weer eens voor het voetlicht laten brengen door Jac Meesters, een collega met heel veel ervaring. Daar hebben alle aanwezigen weer veel van kunnen leren. Soms doe je dat met een goede PowerPoint presentatie, je legt het uit, maar vooral vogels zien en nog eens zien is m.i. het allerbelangrijkste. Communiceren op de website of Facebook, de kleurkanarielifhebbers op zoeken in Nederland. Praten met liefhebbers tijdens 'De Dutch Open' met de vogels bij de hand. Uitleg geven in het clubblad 'Kijk op Kleur'. Nog mooier is om er speciale workshops over te houden, waar je met een kleine groep

de diepte mee in kan. Allemaal activiteiten die de speciaalclub kleurkanaries de NKC organiseert. Aan jullie om ons in dat proces te ondersteunen, doen jullie mee?

Tekst: Tino Simons

Foto's: Piet Onderdelinden